

ja täispias fandis, ning ajas ukjst vall-
ja. Wana-ffa tegi jeda murjemalla ning
lõks waes jaunamete juure, aed jaal lähet-
dat elas, öömajale. See vostis teda lähet-
te vastu, tegi õlgedust aseme maha ja
audis omast waepusti fandile püüa.
Hommiiku varo täapis Wana-ffa üles-
se hannah minima ja ütles: "Seda
tõt, mistee hommiiku kõige enne te-
goma hanata, tõete teie nõusa
naua, et teil seit aijast elades puudus
tule." Saunarakas ei pannud jeda
ütelust suurt tahelagi. Naene hannah
homminiu leiso tegema ja tegi oma
uallatust ja hulgut nii palju, et imens
panua. Meestlans teisel pääsul leiu-
na, miinis mistal muus oli ja ostis mis-
tarvioid. Ja hannah raha lugema, pal-
ja tal veel ^{ja} jargi jäävaid, ning laebeks
kotist nii palju valga et ise selle chuoob-
ja rahanottiki tasa pistab. Niiud oli
to riikas mees. Seda riikans jaa-
misp lugu kuulus ka riikas peremeest.

Ta uahjatus, et ta fandi ärä oli aja-
nud. Etga næstel tulel inna möni aje
enuem mæle kui meestel, nii na sin.
Riinaa mæhe väne, antis nõua, et fan-
ule tee peale järelle minuaja lige-
maks hõas kolu öömajale tava. Nõu-
la jai na tektud. Teispel homminul,
kui santi minima hannah, üttestaka
uedjammas sõnat, nuidata walsenthe-
le oli ütelnenud. Niiud algas wupida-
mine, mis tööt kõige enne teha.

Wumans leppisid nad selle pääd kaa-
ku, et alata minna roha lugema ning
seni lugesa kuni ait läis jaab. Etga
jaatusi elnis sellisidgi fadtid.
Etto miernes tunnes peremes kangel-
pünt puhitust. Ta aurub rahanot-
ti waes nätle ja läheti ise nurgatõ-
jusid eisu ajama. Naene lähebaita,
aga juures roha leotujes, ei taheta
ukje lugema hanata. Ta ottab meest,
et üheskoos lugeda, jüs täusib raha kuu-